

Bloug: I den Berlingske Tidende, altsaa i det Blad, der fortrinsviis beaeres med den Kongelige Regjerings Meddelelser, læste man den 16de Januar d. N. følgende Efterretning fra Kiel, at flere Deputationer og flere enkelte Personer havde havt Audients hos Hs. Højhed, hvorved forstaaes, den saakaldte Hertug af Slesvig-Holsteen, Prindsprætendenten af Augustenborg, og blandt disse Personer nævnes Reventlow Farve, 2 Baroner Heintze, Grev Brodvorff til Klettkamp og Grev Carl Schimmelmänn. Da der nu i Fortegnelsen over de adelige Godser i Holsteen og deres Besiddere i den Kongelige Hof- og Statskalender for indværende Aar kun findes en eneste Grev Schimmelmänn, som ogsaa bærer Navnet Carl, saa har jeg troet, at det var den samme Grev Schimmelmänn, der tillige er dansk Lehnbesidder til Grevskabet Lindenborg i Aalborg Amt, samt Medbesidder af det Schimmelmännske Fideikommiss med Kronborg Gæverfabrik og Hellebæk. Imidlertid er jeg senere, efterat min Forespørgsel var indgivet, ved at lede mere omkring i Statskalenderen, kommen til Kundskab om, at der ogsaa er en Klasse privilegerede Godser i Holsteen, som kaldes Rancelligodser, og at et af disse, som bærer Navnet Tangstedt, har en Besidder, som hedder Grev Carl Schimmelmänn, og jeg frygter altsaa for, at jeg har begaaet en Forveksling af 2 Personer med det samme Navn, idet nemlig Grevten til Lindenborg har hele 5 Fornavne, nemlig Ernst, Conrad, Ditlev, Carl, Joseph, og den anden derimod blot kaldes Carl Schimmelmänn. Gaaende ud fra denne Forudsætning, skal jeg, da jeg naturligtviis ikke vil gjøre nogen Person Uret, tillade mig at tage denne Deel af min Forespørgsel tilbage, og kun holde mig til den anden Deel af den, hvor Personens Identitet er ganske utvivlsom, men hvor Handlingen unægtelig er af en mere tvivlsom Karakter. I den Berlingske Tidende for 25de Februar findes den Meddelelse, at Baron Carl Scheel-Plessen opholder sig ifølge Bossische Zeitung for Tiden i Berlin, hvor han har havt Audients hos Hr. v. Bismarck, og ligeledes ansøgt om Audients hos Kongen. Hvem Baron Carl v. Plessen er, vide Alle; det er den holsteenske Stændersforamlings Præsident, lige siden denne Forsamling blev gjen-

oprettet; det er den samme Mand, om hvis Ubønne til holsteensk Minister der i afvigte November Maaned var stærk Tale, og som kort derefter har beaeret en Loyalitetsadresse fra danske Godseiere ogsaa med sin Underskrift. Denne Adresses Indhold vedkommer os ikke her, men ved at medunderskrive den har jo Baron Scheel-Plessen tydelig viist, at han betragter sig som dansk Godsbesidder, og jeg veed heller ikke, at han noget andet Sted i Verden har betheligere Eiendomme. Den 1ste Februar udbrød, som bekjendt, Krigen mellem Kongeriget Danmark paa den ene Side og Kongeriget Preussen og Keiserdømmet Østerrig paa den anden Side, og altsaa er det forekommet mig, og vistnok mange flere, høist paafaldende, at see en dansk Undersaat midt i Februar Maaned, efterat Krigen var udbrudt, begive sig til Berlin, og søge officiel Samkvem med den sjenndtlige Stats Premierminister og Konge. Jeg veed vel, og det bør naturligtviis her fremfor Alt fremdrages, at Baron Carl Scheel-Plessen har holdt sig fuldkommen udenfor Deelagtighed i og Deeltagelse for det nærværende Oprør i Holsteen, ligesom han var fri for Deeltagelse i det forrige; hans Loyalitet i saa Henseende er hævet over enhver Tvivl. Men ligesuldt kan jeg ikke ansee det for tilladeligt for en dansk Undersaat, midt under Krigen ikke blot at besøge en fremmed Hovedstad, thi dette kunde jo skee i mange gylbige Anledninger, men at søge Samkvem med det sjenndtlige Lands Premierminister og Konge, uden under een Betingelse, den nemlig, at han var sendt i et Brev fra sin egen Konge og sin egen Regjering. Det er mig nu ikke bekjendt, at Baron Carl Scheel-Plessen er sendt til Berlin i noget officielt eller officielt Brev for den danske Regjering; men det er jo muligt. Herom vil den høitærede Justitsminister vel kunne meddele Dplysning, hvis det er Tilfældet, og er det Tilfældet, er han i sin gode Ret, og jeg er for mit Vedkommende aldeles tilfredsstillet. Men gaaer man ud fra den Antagelse, at han ikke er sendt i et saadant Brev, saa forekommer hans Skridt mig, som sagt, meget paafaldende, netop fordi senere fremkomne Dplysninger kaste et ganske eiendommeligt Lys derover. Af den rige Rilde til Dplysning om